

DOMSTOLENS DOM
AF 12. DECEMBER 1956

Miranda Mirossevich
mod Den Høje Myndighed for Det europæiske Kul- og
Stålfællesskab

Sag 10/55

Processprog: Italiensk

Angående:

Tilbagekaldelse og ændring af visse af Den Høje Myndigheds interne forvaltningsakter vedrørende sagsøgeren.

Domskonklusion:

Den Høje Myndigheds beslutning af 8. januar 1953 og Forvaltningsudvalgets bekræftende beslutning af 29. marts 1955 annulleres.

Sagsøgeren gennemgår en prøvetid på seks måneder som oversætter i Den Høje Myndigheds sprogteneste.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

- at beslutningen af 8. januar 1953 og Forvaltningsudvalgets bekræftende beslutning annulleres,
- at den mundtlige kontrakt af 9. december 1952 får virkning på den måde, at frk. Mirossevich som oversætter i Den Høje Myndigheds sprogteneste gennemgår en prøvetid på en måned, ved udløbet af hvilken, og uanset hvordan resultatet falder ud, sagsøgerens stilling afgøres i overensstemmelse med de i Fællesskabets personalevedtægt gældende bestemmelser,
- at der tilkendes frk. Mirossevich en erstatning for det tab, hun har lidt som følge af Den Høje Myndigheds forsinkelse med opfyldelsen af de kontraktlige forpligtelser over for hende, en erstatning, hvis størrelse jeg overlader til Domstolens skøn,
- at de øvrige påstande i stævningen forkastes.

S a m m e n d r a g

1. *Ansatte ved Fællesskabet — sager mod institutionerne — Domstolens kompetence*
(Traktaten, artikel 42)
2. *Ansatte ved Fællesskabet — sager mod institutionerne — søgsmål — antagelse til realitetsbehandling — ingen frist*
(Traktaten, artikel 33; statutten, artikel 39)
3. *Ansatte ved Fællesskabet — ansættelse — prøvetid — administrationens bedømmelse — domstolskontrol*

4. *Retspleje — bevis — bevisbyrde*

5. *Skade — skade af usikker karakter — ikke-godtgørelse*

1. Domstolens kompetence følger af traktatens artikel 42 sammenholdt med ansættelseskontraktens voldgiftsbestemmelse og bestemmelserne i det gældende personale-regulativ.
2. Der fastsættes ikke i nogen bestemmelse en præklusionsfrist hverken for administrative klager eller direkte søgsmål. En forældelsesfrist, som den i traktatens artikel 33 og statuttens artikel 39 nævnte, kan under hensyn til disse bestemmelsers indhold ikke anvendes analogt¹.
3. Det tilkommer den administrative myndighed efter et frit skøn at bedømme ansørgernes egnethed til at udføre de givne opgaver og i påkommende tilfælde Domstolen at udøve kontrol af den måde og de til grund lagte forhold, der har ført til en sådan bedømmelse. En ugunstig bedømmelse af en ansøgers egnethed til at bestride at arbejde som oversætter kan fornuftigvis ikke fremkomme på grundlag af blot en enkelt oversættelse.
4. Såfremt der er en væsentlig formodning til støtte for en vis opfattelse, påhviler det den anden part at føre modbevis.
5. Usikkerheden omkring det udfald, en prøvetid ville have haft, om denne var blevet gennemgået forskriftsmæssigt, udelukker, at der med sikkerhed kan konstateres en skade. Den ikke-økonomiske skade, der er forvoldt ved den ukorrekte beslutning om afslag på endelig ansættelse, kan betragtes som godtgjort ved de gentagne tilbud om anden beskæftigelse med forfremmelsesmuligheder.

1 — Artikel 2 i procesreglementet for de i Fællesskabets personalevedtægts artikel 58 nævnte sager, som trådte i kraft den 11. marts 1957, har fastsat en klagefrist på 2 måneder (JO, 6. årgang, nr. 8, s. 110/57, findes ikke på dansk).